

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sancti Bonaventurae Ordinis Minorum, S. R. E. Cardinalis,
Episcopi Albanensis, Seraphici Doctoris Ecclesiae, De Vita
S. Patris Francisci, Liber I.**

Bonaventura <Sanctus>

Antverpiæ, 1597

In Capvt I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41460

IN CAPVT I.

§. 1. Vir erat in ciuitate Assisij.] *Petrus Rodulphius opinatur dictum Assisium, quia assidet extremis radicibus montis Subasi. vnde quidam carmine cecinit:*

Hanc, quoniã montis radicibus assidet imis, Assisium prisca Latio sermone vocarant.

In idem, sed tamen paullo aliter Raphael Volaterranus; Assisium, & Asinates incolæ, Plinio, Ptolomæo: clarum D. Francisco, eiusque templo, nullã materiã constructo. Huic mons imminet Asis, qui opido nomen dedit. Situm in Umbrie parte, quam vocant Vallem Spoletanam, siue maus Spoletinam. Quod Volaterranus scribit, templum nullã materia constructũ. & reperit alibi, Templum D. Francisco nobile dicatum, sine vllã materiã: scito affectatiuæculam esse antiquitatis, aut proprietatis in verbo: & materiam non communiter, sed de solo ligno signatè intelligi.

2. Promisit Domino Deo, quod numquam petentibus pro amore Domini, se negaret.] *Robertus Bellarminus Societatis Iesu, sacre militie nostræ princeps; B. Franciscus hoc donũ à Deo acceperat, vt omni petenti propter Deum, aliquid daret. Et certè videmus Deum non solum maximis diuitiis spiritualibus (nam tẽporales non recipiebat.) viuum & mortuum auxisse: sed & modò tam ingentem eius familiam, tot millium religiosorum, tot annis, sine vllis redditibus viuentium, semper aluisse.*

6. Solitaria loca quærebat amica mæroribus.] *S. Augustin. Solitudo mihi ad negotium flendi aptior suggerebatur. Solitary, & monasticæ vitæ cultores, bonum otium securitiã & desidiã*

*Solitaria
& monastice
vitæ cultores
l. 11.*

*Li. 1. h. 7.
Ser. relig.*

*Franc.
Mau. 1.
Francis.*

*Lib. 6.
Geogra.
vbi de
Vn. b. it.*

*Lib. 11.
An. hab.
pol.*

*Scim. in
Dom. 1.
Quadr.
habito
Louan.*

*l. 8. c. 6.
c. 11. 10.*

2019

non conterunt. quod nonnulli calumniantur. quorum tamē calumniis leui manu absterget ipse Scipio, quem dicere solitū scripsit Cato, numquam se minus otiosum esse, quā cum otiosus. nec minus solum, quā cum solus esset. magna verò vox, & magno viro, & sapiente digna: quæ declarat illum & in otio de negotiis cogitare, & in solitudine secum loqui solitum.

S. Hieronymus. Sapiens numquam solus esse potest. & si hominum inopia fuerit, loquitur cum Deo, numquam minus solus, quā cum solus fuerit. D. Gregorius Nazianz. felicem statim monasticis, pulchris verbis describit, quæ visum est ascribere. Nihil mihi fortunatius eo homine esse videtur, qui clausis, compressisq; corporis sensibus, atque extra carnem, mundumq; positus, in seque collectus, nec nisi summā necessitate impellente, quidquam humanarum rerum attingens; atque & secum in se, & cum Deo colloquens, superiorē rebus in adspectum cadentibus, vitam agit, diuināsq; species & imagines puras semper, nec vllis terrenis & errandis formis permixtas in seipso circūfert; ac Dei rerumq; diuinarum purum omnino speculum est, indiesq; efficitur, luci que lucem, obscuriori videlicet clariorem adiungit; ac iam futuri æui bono fruitur, & cum Angelis versatur; & licet adhuc in terris agens, terram deserit, atque à spiritu in cælo collocatur. Si quis vestrum hoc amore correptus tenetur, quid dicā intelligit; atque adfectui ei, in quem tum incidi facilè ignoscet. Nam apud plerosque mortalium ne fidem quidem fortasse oratio hæc nostra inuenit: qui risui etiam ac ludibrio rem eam habere videntur, malè vtique perniciosèque ad-

fecti.

*Que ta-
men im-
moris
cōtinetur.*

fecti. siue hoc propriæ eorum singulari; stultitiæ tribuendum sit; siue illis adscribendū, qui minimè parem, consentaneamq; muneri, quod profitentur, vitam adferunt. quorum improbitate tandem effectum est, vt egregiè rei nomen turpe imponatur. hoc est, vt philosophia vanitatis inanisque gloriæ nomine adpelletur, accedente videlicet inuidiâ, vulgiq; malitiâ semper in peius procliuiore. *hætenus Nazianz.*

Sacerdotibus etiam pauperibus reuerenter subueniebat.] *Vult S. Franciscus fratres suos honorare præcipuâ reuerentiâ Sacerdotes: quod etiam grauitèr cauit suo testamento. Sed quantum honorem illis voluerit haberi, prorsus dignū vt referam*

Sacerdotibus honorabilioribus ipsi Sanctis.

ex S. Antonino. Sacerdotalibus manib⁹, quibus conficiendi Dominici corporis sacramentum, est collata potestas, magnam volebat reuerentiam exhiberi. vnde sæpe dicebat: Si sancto venienti de cælo, & pauperculo sacerdoti me cõtingeret obuiare: ad sacerdotis manus deosculandas me citiùs conferrem, & Sancto dicerem; Exspecta me Sancte: quia manus huiusmodi verbum vitæ contrectant, & ultra humanum aliquid possident. Pij & Christiani summo honore semper Sacerdotes habuere, sine quibus esse nequeunt Christiani: de quibus sinistri aliquid dicere, crimen erat. Audi Pontificem Anterum grauißimè monentem; Absit vt quicquam sinistrum de his loquar, qui Apostolico gradui succedentes, Christi corpus sacro ore cõficiunt: per quos nos etiam Christiani sumus. qui clauis regni cælorum habentes, ante iudicij diem iudicant. *Epist. Decretali. ex quâ D. Hieronym. ep. 1. ad Heliodorum. cap. 7.*

hist. par. 3. tit. 24. c. 2. §. 2.

Tom. 1. Conc.

IN